Dimarts dins l'octava de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 20,11-18): En aquell temps, Maria es quedà a fora del sepulcre plorant. Mentre plorava s'inclinà cap al sepulcre i veié dos àngels amb vestidures blanques asseguts, l'un al cap i l'altre als peus d'on havia estat col·locat el cos de Jesús. I ells li diuen: «Dona, per què plores?». Ella els diu: «Han pres el meu Senyor i no sé on l'han posat». I després de dir això es girà enrere i veié Jesús dret, però no sabia que era Jesús. Li diu Jesús: «Dona, per què plores? A qui cerques?». Ella, pensant que era l'hortolà, li diu: «Senyor, si tu l'has pres, digues-me on l'has posat i jo l'agafaré». Li diu Jesús: «Maria!». Ella, girant-se-li, diu en hebreu: «Rabbuní!» - que vol dir: Mestre. Li diu Jesús: «Deixa'm anar, que encara no he pujat al Pare; però ves als meus germans i digues-los: «Pujo al Pare meu i Pare vostre, i Déu meu i Déu vostre». Maria la Magdalena hi anà a anunciar als deixebles: «He vist el Senyor!», i que li havia dit aquestes coses.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Maria la Magdalena hi anà a anunciar als deixebles: 'He vist el Senyor!'»

Mn. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui, en la figura de Maria Magdalena, podem contemplar dos nivells d'acceptació del nostre Salvador: imperfecte, el primer; acomplert, el segon. Des del primer, Maria se'ns mostra com una sinceríssima deixebla de Jesús. Ella el segueix, mestre incomparable; li és heroicament adherent, crucificat per amor; el cerca, més enllà de la mort, sepultat i desaparegut. Què xopes d'admirable lliurament al seu "Senyor" són les dues exclamacions que ens conservà, com a perles incomparables, l'evangelista Joan: «Han pres el meu Senyor i no sé on l'han posat» (Jn 20,13); «Senyor, si tu l'has pres, digues-me on l'has posat i jo l'agafaré»! (Jn 20,15). Pocs deixebles ha contemplat la història, tan afectes i lleials com la Magdalena.

Nogensmenys, la bona nova d'avui, d'aquest dimarts dins l'octava de Pasqua, supera infinitament tota bonhomia ètica i tota fe religiosa en un Jesús admirable, però, en darrer terme, mort; i ens trasllada a l'àmbit de la fe en el Ressuscitat. Aquell Jesús que, en un primer moment, deixant-la en el nivell de la fe imperfecta, s'adreça a la Magdalena preguntant-li: «Dona, per què plores?» (Jn 20,15) i al qual ella, amb ulls miops, respon com pertoca a un hortolà que s'interessa pel seu desfici; aquell Jesús, ara, en un segon moment, definitiu, la interpel·la amb el seu nom: «Maria»! i la trasbalsa fins al punt d'estremir-la

de resurrecció i de vida, és a dir, d'Ell mateix, el Ressuscitat, el Vivent per sempre. Resultat? Magdalena creient i Magdalena apòstol: «Anà a anunciar als deixebles: 'He vist el Senyor!'» (Jn 20,18).

Avui no és infreqüent el cas de cristians que no veuen clar el més enllà d'aquesta vida i, doncs, que dubten de la resurrecció de Jesús. M'hi compto? Com semblantment són nombrosos els cristians que tenen prou fe per a seguir-lo privadament, però que temen proclamar-lo apostòlicament. En formo part? Si fos així, com Maria Magdalena, diguem-li: «Mestre!», abracem-nos als seus peus i anem a trobar els nostres germans per a dir-los: —El Senyor ha ressuscitat i l'he vist!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «No és gran cosa creure que Crist morís; perquè això també ho creuen els pagans i jueus i tots els inics: tots creuen que va morir. La fe dels cristians és la Resurrecció del Crist» (Sant Agustí).

- «En la resurrecció de Jesús s'ha arribat a una nova possibilitat de ser home, una possibilitat que interessa a tots i que obre un futur, un tipus nou de futur per a la humanitat» (Benet XVI)

- «(...) La sotragada provocada per la passió va ser tan gran, que els deixebles (alguns d'ells, si més no) es resistien a admetre la notícia de la Resurrecció. Ben lluny de mostrar-nos una comunitat presa d'exaltació mística, els Evangelis ens presenten els deixebles abatuts i espantats. Per això no creien les santes dones quan tornaven del sepulcre i les seves paraules 'els van semblar un deliri' (Lc 24,11). Quan Jesús va manifestar-se als Onze la tarda de Pasqua, 'els reprotxà la seva incredulitat i duresa de cor, perquè no havien cregut els qui l'havien vist ressuscitat d'entre els morts' (Mc 16,14)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 643)